

Toen in november 2012 de afdeling cardiologie van het Ruwaard van Putten Ziekenhuis in Spijkenisse op last van de Inspectie tijdelijk de deuren moest sluiten, werd Martin van der Ent (52), cardioloog in het nabije Maasstad Ziekenhuis, door de Ruwaard-directie benaderd om de afdeling cardiologie draaiende te houden. Van der Ent heeft er een nare bijmaak aan overgehouden.

“Dat uroloog Rik Williams in *Arts en Auto* de goede intenties van mij en mijn collega-cardiologen in twijfel trekt, is erg kort door de bocht. Toen op last van de Inspectie de cardiologen van het Ruwaard geen klinische zorg en later ook geen poliklinische zorg meer mochten verrichten, viel er een complete vakgroep uit de lucht. Dit was nooit eerder vertoond en al helemaal niet met een vakgroep die absoluut noodzakelijk is voor alle processen in het ziekenhuis. Hierop kregen wij, cardiologen van het Maasstad Ziekenhuis, het verzoek van de Ruwaard-directie om de patiëntenzorg tijdelijk waar te komen nemen. Tijdelijk, omdat onduidelijk was hoelang deze situatie zou bestaan.

Dat extra werk konden we niet zomaar naast ons eigen werk doen, daar was extra mankracht voor nodig. Als maatschap hebben wij geprobeerd hierover financiële afspraken te maken met de Ruwaard-directie, want zonder betaling komt er niemand werken. Hoewel de directie garanties voor betaling mondeling en schriftelijk heeft toegezegd, zijn die afspraken in de praktijk nooit nagekomen. Hierdoor hebben de Maasstad-cardiologen vrije tijd in het Ruwaard gestoken, zonder hiervoor vergoeding te ontvangen. De rekening voor deze uren ligt op dit moment bij de curator.

Tijdens de periode in het Ruwaard proefde ik het onbegrip van de medische staf over patiënten die naar het Maasstad Ziekenhuis, Ikazia Ziekenhuis en Het van

‘Onze insteek was het belang van de patiënt’

Weel-Bethesda werden verwezen. Op het moment dat de capaciteit van het Ruwaard te klein is om alle patiënten in het eigen ziekenhuis te kunnen behandelen, zul je wel moeten uitwijken naar ziekenhuizen in de omgeving. Dat betekende dat ook de cardiologen in de regio extra werden ingezet om de patiënten van het Ruwaard niet in de steek te laten.

De kritiek van uroloog Rik Williams dat wij in het Ruwaard regelmatig afwezig waren, kan ik niet serieus nemen. Naast onze eigen praktijk die gewoon doorliep, hadden we in het Ruwaard te kampen met de situatie van een overvolle praktijk die we met te weinig mensen moesten runnen. Hierdoor was het ook niet mogelijk om klinische cardiologie veilig en verantwoord te doen. En ja, er zullen weleens afspraken zijn afgezegd, ook omdat deze afspraken soms gewoon werden ingepland zonder dat er cardiologen beschikbaar waren. Van het structureel leegzuigen van de praktijk, zoals ons wordt verweten, was geen sprake. Rik Williams betitelt ons als paard van Troje, maar onze insteek was geen andere dan het belang van de patiënt.

De ontkenning van de specialisten uit het Ruwaard over hun eigen aandeel in de hele gang van zaken bezie ik met enige zorg. Williams' uitspraken gaan volledig voorbij aan de rol die hij en zijn Ruwaard-collega's zelf in het hele proces hebben gespeeld. Want als medische staf ben en blijf je te allen tijde verantwoordelijk voor de kwaliteit en veiligheid van zorg, maar deze stonden in het Ruwaard al lange tijd zwaar onder druk. Om dan vervolgens de burens die te hulp schieten de zwartepiet toe te schuiven, is mij net iets te kort door de bocht.

Met de kennis van nu had ik in dit proces andere keuzes gemaakt en dat heeft vooral te maken met de relatie tussen directie en specialist. De wijze waarop de directie van het Ruwaard van Putten Ziekenhuis met ons omging was van een totaal andere orde dan ik met de raad van bestuur van het Maasstad Ziekenhuis gewend ben. Toen de Maasstad-cardiologen binnenkwamen, legde de directie het vriendelijke verzoek neer om negatieve uitspraken te doen richting de gewraakte Ruwaard-cardiologen. De directie wilde graag wat meer munitie hebben om het buiten functie stellen van die mannen te onderbouwen. Daar heb ik voor gepast; het is niet mijn taak om vertrokken collega's te beoordelen, maar om verantwoorde patiëntenzorg

gefaciliteerd of betaald. In het Ruwaard deed de directie voorkomen alsof wij niet bereid waren een volledige praktijk te voeren. Wij waren hier wel toe bereid, maar werden niet in staat gesteld dit te doen, omdat de directie aangaf dat er geen financiële middelen voor waren. Maar op hetzelfde moment was men achter onze rug om met een andere partij in gesprek. Ongehoord natuurlijk.

Een paar dagen voor het faillissement van het Ruwaard werd ik gebeld door specialisten van het Ruwaard die langzaam de indruk kregen dat de directie niet helemaal eerlijk was over de hele gang van zaken rond de afdeling cardiologie. Binnenshuis had de directie namelijk het beeld gecreëerd dat de Ruwaard-cardiologen niet meer wilden

‘Met zulke mensen in de directie zou ik een volgende keer geen zaken meer doen’

te leveren. Bovendien had ik jarenlang naar alle tevredenheid met de Ruwaard-cardiologen samengewerkt. Tot op heden heeft er ook nog geen enkele veroordeling plaatsgevonden.

Wat mij in de hele gang van zaken het meest heeft teleurgesteld, is de volstrekte onbetrouwbaarheid van de Ruwaard-directie. De manier waarop die opereerde, was werkelijk tenenkrommend en heeft zeker bijgedragen aan het uiteindelijke faillissement. De directie vroeg ons om hulp, maar we werden niet

werken, terwijl niets minder waar was. Met zulke mensen in de directie van een ziekenhuis zou ik een volgende keer geen zaken meer doen. De risico's waren achteraf gezien te groot om er zomaar mijn naam en kwaliteit aan te verbinden. Het is zuur te moeten constateren dat we met al onze goede bedoelingen vervolgens helemaal in de kou zijn gezet.

Dit is deel 3 in een serie over de ondergang van het Ruwaard van Putten Ziekenhuis. Lees deel 1 en 2 op artsenauto.nl/dossier/ruwaard